

Artikel van de Maand – September 2012

Zending en eschatologie (6) - Lukas

Door Dr. Steef van 't Slot

In een nieuwe serie van negen artikelen die we volgend jaar beginnen, komen veel andere zendingsaspecten van de evangeliën aan bod. Maar nu gaan we verder met onze serie over zending en eschatologie met observaties uit zes nieuwtestamentische boeken in vijf artikelen; de eerste daarvan gaat over het Lukasevangelie.

Het ‘wees bereid’ motief van de eindtijd¹ is helder in de evangeliën en staat geen gebrek aan visie voor de toekomst van de komende Koning en Zijn Koninkrijk toe. Wie zonder die visie leeft en Hem niet verwacht, treft het oordeel.² We kunnen het ons niet permitteren slechts hier en nu te leven en hoofdzakelijk met tijdelijke zaken bezig te zijn.

Het lijkt duidelijk uit dit gedeelte, dat niet ‘gewoon alle mensen’ – zelfs niet ‘gewoon alle christenen’ bedoeld zijn, maar specifiek de ‘slaven’ die bepaalde verantwoordelijkheden hebben. Deze slaven hebben een missie – de apostelen – (het was Petrus die de vraag stelde!) of zoals het vandaag is: de zendingen, met hun rentmeesterschapsverantwoordelijkheid om het volk van hun Meester te voeden en te verzorgen.³

Toen Jezus over Zijn tweede komst⁴ sprak refereerde Hij aan de dagen van Noach en van Lot. Deze gelovigen waren noch onwetend noch verbaasd toen het oordeel kwam. Zij waren tijdig gewaarschuwd om gered te worden. We mogen aannemen dat in de eindtijd⁵ de meeste gelovigen ook, door goede kennis van het Woord en door openbaring, een collectief besef zullen hebben dat de tijd nabij is. Vóór de zondvloed en in Lots dagen speelden zendingen een vitale rol toen het oordeel voor de deur stond: Noach door zijn prediking en bouw van de ark; Abraham door zijn voorbede voor de overgebleven rechtvaardigen in Sodom.⁶

In Zijn gelijkenis over de talenten vergelijkt Jezus Zijn vertrek naar de hemel om daar Koning gemaakt te worden,⁷ met ‘gaan naar een ver land’. Zijn terugkeer naar de aarde noemt Hij ‘terugkomen’.⁸ Eerder zei Hij al, dat waar je schat is, je hart zal zijn.⁹ Zijn hart is bij ons, Zijn Bruid op aarde, waarnaar Hij zal terugkeren – en niet om wéér te vertrekken. Nee, Hij komt

¹ Luk. 12:35-48

² 12:46,47

³ 12:41-44

⁴ 17:20-37

⁵ 17:24,26,30,31,34

⁶ Gen. 6 & 18, respectievelijk

⁷ Luk. 19:12

⁸ 19:15 – in de zin van ‘thuiskomen’

⁹ 12:34

en brengt onze beloning mee,¹⁰ waarbij Hij ook Zijn vijanden zal oordelen.¹¹ Er was één hemelvaart, er zal één wederkomst zijn; niet twee van ieder, zoals sommigen suggereren.

Vervolging zal komen over *allen* die leven *op de hele wereld*.¹² De enige ontsnapping die Jezus biedt is die van waken en bidden¹³ en niet van plotseling eruit weggerukt worden. Hij zegt tegen Zijn discipelen – niet tegen de menigten¹⁴ – dat ze hun hart niet moeten bezwaren door roes en dronkenschap en zorgen voor levensonderhoud, zodat die dag niet plotseling over hen komt als een strik.¹⁵ Het zou onnodig zijn geweest dat *tegen de discipelen* te zeggen als ze al opgenomen zouden zijn vóórdat die dingen gebeuren. Jezus spreekt afwisselend over de grote verdrukking¹⁶ en de verwoesting van Jeruzalem.¹⁷ Die laatste gebeurtenis vond plaats in het jaar 70. Alle andere gebeurtenissen noemde Hij niet voor niets, want *wij die nog in leven zijn zullen er bij zijn als getuigen van deze schitterende climax van de geschiedenis!* (-1)

¹⁰ 1 Kor. 3:14; 2 Joh.:8; Op. 2:23; 11:18; 22:12; Luk. 19:16-19

¹¹ 19:27

¹² Matt. 24:29; Mark. 13:9-28; Luk. 21:26,35

¹³ 21:36

¹⁴ 21:5

¹⁵ 21:34

¹⁶ 21:8-19,25-36

¹⁷ 21:20-24

